

Sygn. akt VI GC 1756/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2019 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) S.A. w W.

przeciwko:

K. K.

J. K.

o zapłatę

- 1) zasądza solidarnie od pozwanych K. K. i J. K. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 14 940,45 zł (czternaście tysięcy dziewięćset czterdzieści złotych czterdzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 3 804,00 zł (trzy tysiące osiemset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1756/17/3

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. w W. wniosła dnia 10 lipca 2017 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanych K. K., J. K. kwoty 14 940,45 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz z kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że K. K. i J. K. będące wspólnikami spółki cywilnej (...)C. J. K., K. K. zawarły z powódka umowę. Powódka z ostrożności procesowej wskazała, że od 22 listopada 2013 w Krajowym Rejestrze (...) BANK S.A. wpisany jest pod nową nazwą (...) S.A. Powódka podała, że pozwane nie wywiązały się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego powódka dochodzi niespłaconej kwoty należność wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnieniu liczonymi od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty. Powódka wskazała, że zgodnie z § 44 regulaminu kredytów konsumpcyjnych dla osób fizycznych w mBanku dochodzi pozewem

dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następującego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych do dnia zapłaty.

W dniu 4 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w sprawie VI Nc-e (...) nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczy.

Pozwana J. K. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwana K. K. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Ponadto pozwana wniosła następujące zarzuty:

- nieistnienia wierzytelności w stosunku do niej z uwagi na to że nigdy nie zawierała z powódką umowy pożyczki;
- braku jej legitymacji biernej po jej stronie z uwagi na to, że nigdy nie była stroną umowy pożyczki na jaką powołuje się powódka, nie wiedziała o tej pożyczce jak również nie wyraziła zgody na jej zawarcie.
- nieważności zawartej umowy z uwagi na niezachowanie przez powódkę wymaganych prawem, w tym wewnętrznymi regulaminami banku procedur związanych z udzieleniem pożyczki.

W uzasadnieniu pozwana stwierdziła, że zawarte w pozwie twierdzenia strony powodowej budzą poważne wątpliwości i pozwana im zaprzecza. Poznawana wskazała, że wielokrotnie informowała stronę powodową, że nigdy nie była stroną umowy pożyczki dla firm, a wszelkie działania spółniczki tj. jej siostry J. K. budzą poważne wątpliwości i odbywały się bez jej zgody i wiedzy. Poznawana wskazała, że nie podpisała przedmiotowej umowy pożyczki. Ponadto pozwana wskazała, że ponieważ nie chciała być narażona na dodatkowe koszty sądowe i niezmiennie dążąc do wyjaśnienia sprawy niejako pod przymusem dokonała wpłaty 1000 zł jednak powódka zignorowała to windykując w dalszym ciągu sporną należność.

Postanowieniem z dnia 14 września 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w związku z skutecznym wniesieniem sprzeciwu przez stronę pozwaną przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Tychach.

Sąd ustali co następuje:

Dnia 24 sierpnia 2010 r. P. P. zawarł z J. K. umowę spółki cywilnej. Na podstawie aneksu z dnia 24 sierpnia 2010 r. z dniem 1 marca 2013 do spółki wszedł nowy wspólnik K. K.. Na podstawie aneksu z dnia 1 marca 2013 r. z dniem 2 marca 2013 r. P. P. przestał być wspólnikiem spółki. Na podstawie aneksu z dnia 5 marca 2013 r. uległ zmianie:

- § 8 umowy poprzez ustalenie, że wspólnicy zgodnie ustalają następujący podział w zyskach i stratach – J. K. 80%, K. K. 20%;

- § 9 umowy przez ustalenie w ust. 1 że prowadzenie spraw spółki należy do obowiązków wspólnika J. K., która jest uprawniona do prowadzenia wszystkich spraw łącznie z dokonywaniem wypłat z rachunku bankowego i podpisów wymaganych w dokumentach.

Ponadto tym samym aneksem skreślono ust 2 umowy, który przewidywał, że zobowiązania lub wydatki ponad 3000 zł nie należą do zwykłych czynności oraz, że w zakresie czynności przekraczające czynność zwykłego zarządu wspólnicy, wykonują swe prawo działając na podstawie uchwały. Aneks podpisały obie spółniczki spółki.

Dowód: umowa spółki cywilnej wraz z aneksami (k. 142-149), przesłuchanie pozwanej K. K. (k. 210-211 oraz zarejestrowane w systemie nagranie), zeznania M. K. (k. 172-173).

Na podstawie wniosku o pożyczkę dla firmy z dnia 21 stycznia 2015 r. złożonego przez J. K. w formie elektronicznej powódka udzieliła pożyczki o numerze (...) w kwocie 19 300 zł na okres 36 miesięcy na rzecz J. K. i K. K. prowadzących

działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej tj. (...) S.C. J. K., K. K.. Strony ustaliły oprocentowanie pożyczki według zmiennej stopy procentowej wynoszącej w dniu podjęcia decyzji kredytowej 8,96% w stosunku rocznym.

W związku z brakiem spłaty zobowiązania zgodnie z warunkami umowy, powódka wypowiedzeniem z dnia 7 maja 2016 r. wypowiedziała zawartą umowę pożyczki dla firm o numerze (...) z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu Powódka wskazała, że całkowita kwota zobowiązania pozostałego do spłaty na dzień sporządzenia wypowiedzenia wynosi 14 281,88 zł, na którą składają się kapitał w kwocie 13 923,80 zł oraz odsetki w kwocie 358,08 zł.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 18 listopada 2018 r. powódka wezwała pozwane do spłaty zadłużenia w kwocie 14 960,55 zł.

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych (k. 48), elektroniczne zestawienie operacji (k. 52-71), potwierdzenie zawarcia pożyczki (k. 72-76), pełnomocnictwo (k. 77), postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie (k. 79), wydruk z KRS (80-82) pisma pozwanej K. K. (k. 95,97), pisma powódki (k. 96, 102, 102-104, 115), wypowiedzenie umowy (k. 99), regulamin udzielania pożyczki dla firmy w ramach bankowości detalicznej (...) S.A. (k. 122-128), zeznania świadka A. N. (k. 197-198), oświadczenie (k. 209), , pisma pełnomocnika pozwanej K. K. (k. 101, 105, 107, 109, 113, 116), mail (k. 104), potwierdzenia nadania (k. 49-50, 98, 101, 106, 108, 110, 114, 117), pismo (...) (k. 111-112), potwierdzenie przelewu (k. 118)

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o dokumenty, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości.

Sąd przyznał atrybut wiarygodności zeznaniom A. N., M. K. oraz wyjaśnieniom K. K. bowiem są one rzeczowe, logiczne i korespondujące z zebraną w sprawie dokumentacją.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości, natomiast art. 720 § 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 07 września 2016 r.) stanowił, że umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem dla celów dowodowych (ad probationem). Należy jednak wskazać, że stronami zawartej umowy byli przedsiębiorcy a zgodnie z art. 74 § 4 k.p.c. przepisów o skutkach niezachowania formy pisemnej, dokumentowej albo elektronicznej przewidzianej dla celów dowodowych nie stosuje się do czynności prawnych w stosunkach między przedsiębiorcami.

W dalszej kolejności należy wskazać że umowa pożyczki jest umową konsensualną. Dochodzi zatem do skutku przez samo porozumienie stron. Przeniesienie posiadania pożyczki na biorącego pożyczkę (pożyczkobiorcę) stanowi jedynie wykonanie zawartej już umowy. Z jurydycznego punktu widzenia, w wyniku spełnienia świadczenia przez pożyczkodawcę, określona ilość pieniędzy lub rzeczy oznaczonych co do gatunku staje się własnością pożyczkobiorcy, który staje się zobowiązany do „zwrotnego” przeniesienia własności tej samej ilości pieniędzy albo rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Obowiązek zwrotu pożyczki jest przedmiotowo istotnym elementem tej umowy. Kodeks cywilny pozostawia stronom umowy pożyczki swobodę w zakresie ustalenia wynagrodzenia z tytułu przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę, mogą zatem ukształtować umowę pożyczki jako umowę odpłatną albo nieodpłatną.

W niniejszej sprawie obie pozwane nie kwestionowały faktu zawarcia umowy pożyczki z powodowym bankiem przez J. K. oraz wydania przez powódkę przedmiotu zawartej pożyczki. Pozwane nie kwestionowały również wliczeń strony powodowej w zakresie dochodzonej należności tytułem zawartej umowy pożyczki.

Pozwana K. K. podnosiła natomiast, że powództwo w stosunku do niej zasługuje na oddalenie gdyż nigdy nie zawierała z powódką umowy pożyczki, nie wyraziła zgody na jej zawarcie, nie wiedziała o zaciągnięciu tej pożyczki. Ponadto pozwana podniosła zarzut nieważności zawartej umowy. Dla wykazania powyższego pozwana K. K. przedłożyła m.in. oświadczenie J. K. z dnia 29 lutego 2019 r., w którym J. K. oświadczyła, że wzięła pożyczkę dla firmy z (...) bez wiedzy i zgody współnika spółki tj. K. K..

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał natomiast, że przedmiotowa pożyczka została udzielona na rzecz firmy (...) S.C. J. K., K. K.. Natomiast w momencie zawierania umowy pożyczki J. K. oraz K. K. były współnikami spółki cywilnej.

W toku procesu obie pozwane twierdziły, że przedmiotowa pożyczka została zaciągnięta przez J. K. bez wiedzy i zgody K. K.. Jednak mając na uwadze postanowienia zawartej przez strony umowy należy stwierdzić, że do zawarcia przedmiotowej umowy nie była konieczna osobna zgoda K. K..

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 865 § 2 k.c. każdy współnik może bez uprzedniej uchwały współników prowadzić sprawy, które nie przekraczają zakresu zwykłych czynności spółki.

W ocenie Sądu zaciągnięcie przez przedsiębiorcę na rzecz prowadzonej działalności gospodarczej pożyczki w kwocie 19 300 zł mieści się w zakresie czynności zwykłego zarządu. Zdaniem Sądu nie jest to kwota wielka, a pożyczka nie wymagała specjalnego zabezpieczenia. Trudno jednocześnie dopuścić taką sytuację, aby kontrahent spółki miał być związany wykładnią pojęcia "zwykłe czynności spółki (...)czynności przekraczające ten zakres" i ponosić konsekwencje tego, że zawarł umowę ze współnikiem reprezentującym spółkę jednoosobowo w sprawach, które zasadniczo mieszczą się w pojęciu zwykłych czynności spółki, jednak wołą współników zostały zakwalifikowane do czynności przekraczających zakres czynności zwykłych i jako takie wymagają uchwały współników (por. wyr. SA w Katowicach z 14.3.2001 r., I ACa 1168/00, OSA 2001, Nr 5, poz. 25).

Ponadto podkreślić należy, że zgodnie z zawartą przez pozwane umową spółki w brzmieniu nadanym aneksem z dnia 5 marca 2013 r. prowadzenie spraw spółki należy do obowiązków współnika J. K., która jest uprawniona do prowadzenia wszystkich spraw łącznie z dokonywaniem wypłat z rachunku bankowego i podpisów wymaganych w dokumentach. Ponadto na mocy w/w aneksu pozwane skreśliły ust 2 umowy spółki, który przewidywał, że zobowiązania lub wydatki ponad 3000 zł nie należą do zwykłych czynności oraz, że w zakresie czynności przekraczające czynność zwykłego zarządu współnicy, wykonują swe prawo działając na podstawie uchwały.

W ocenie Sądu zmiany wprowadzone na podstawie aneksu z dnia 5 marca 2013 r. skutkowały tym, że K. K. upoważniała J. K. do samodzielnego prowadzenia wszystkich spraw spółki, w tym do zaciągania pożyczek na rzecz spółki. Ponadto zdaniem Sądu usunięcie na mocy aneksu z dnia 5 marca 2013 r. zapisu zawartego w § 9 ust. 2 umowy było równoznaczne z wyrażeniem zgody na zaciąganie przez J. K. samodzielnie zobowiązań na rzecz spółki przewyższających kwotę 3000 zł. Okoliczność samodzielnego działania w sprawach spółki cywilnej potwierdziła w swych zeznaniach pozwana K. K..

W świetle powyższego należy stwierdzić, że J. K. była umocowana do zaciągnięcia na rzecz spółki pożyczki stanowiącej podstawę niniejszego powództwa.

Należy wyjaśnić, że spółka cywilna nie ma podmiotowości prawnej na gruncie prawa cywilnego (brak zdolności prawnej). Zwrot "zobowiązania spółki cywilnej" jest jedynie skrótem myślowym zastosowanym dla oznaczenia zobowiązań zaciągniętych, po pierwsze, w charakterze reprezentanta spółki cywilnej oraz, po drugie, przez osobę umocowaną do reprezentacji spółki cywilnej w granicach swojego umocowania.

Zgodnie z art. 864 k.c. za zobowiązania spółki współnicy odpowiedzialni są solidarnie. Odpowiedzialność ta jest nieograniczona ani co do wysokości, ani co do rodzaju zobowiązań. Jest ona odpowiedzialnością z całego majątku

wspólnika, to jest zarówno ze wspólnego majątku wspólników spółki cywilnej, jak i z pozostałego majątku. (...) spółka cywilna nie ma podmiotowości prawnej, odpowiedzialność wspólników jest odpowiedzialnością za własny dług.

W świetle powyższego należy uznać, że K. K. i J. K. ponoszą solidarną odpowiedzialność za zaciągniętą pożyczkę.

W zakresie podnoszonych przez pozwaną K. K. zarzutów należy wskazać, że w ocenie Sądu nie istnieją żadne przesłanki wskazujące na to, żeby umowa została zawarta niezgodnie z prawem lub była nieważna.

Również w świetle obowiązujących w banku procedur brak było przeciwskażeń do jej zawarcia. Zgodnie z § 3 w punkcie 15 i punkcie 33 Regulaminu udzielania pożyczki dla firmy w ramach bankowości detalicznej (...) S.A. obowiązującym od dnia 1 lipca 2014 r. w dniu zawarcia umowy pożyczki, pożyczkobiorcą jest firma, z którą bank podpisał umowę, natomiast wnioskodawcą jest firma, która złożyła w banku wnioski o pożyczkę.

Zgodnie z definicją wnioskodawcy par. 12 pkt 5 jest nim firma, zatem w tym wypadku upoważniony do działania w ramach zwykłego zarządu wspólnik spółki cywilnej, który w imieniu spółki złożył wniosek o pożyczkę. Wbrew twierdzeniom pozwanej K. K. dla ważności umowy pożyczki nie był wymagany podpis obu wspólników.

Zatem w świetle powyższego regulaminu pożyczkę w banku zaciąga firma. J. K. działała w imieniu firmy (...) S.C. J. K., K. K. więc mogła jako pożyczkobiorcą zaciągnąć pożyczkę na rzecz (...) S.C. J. K., K. K.. Nie sposób stwierdzić, że umowa została zawarta z naruszeniem prawa.

W zakresie ustaleń zawartych w § 8 umowy spółki dotyczących tego podział w zyskach i stratach wynosił J. K. 80% oraz K. K. 20% należy wskazać, że ustalone przez wspólników zwolnienia z odpowiedzialności majątkowej za zobowiązania spółki wywierają skutki prawne jedynie między wspólnikami (zob. wyrok Sadu Apelacyjnego w Szczecinie I Wydziału Cywilnego z dnia 21 kwietnia 2016 r. o sygn. ACa 1045/15).

Jak wynika z pisma mBanku z dnia 29 kwietnia 2016 r. (k. 96), do pozwanej K. K. została na maila przesłana informacja o zawartej umowie pożyczki, zatem pozwana nie może twierdzić, że nie wiedziała o umowie.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W związku z tym pozew w części dotyczącej żądania odsetek ustawowych za opóźnienie, również zasługuje na uwzględnienie. Od dnia 15 lutego 2018 r. uchylony został przepis art. 481 par. 2 k.c., jednakże odsetki naliczone przez bank zostały doliczone do zobowiązania jeszcze przed tym dniem.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził zgodnie z roszczeniem pozwu od pozwanych K. K. i J. K. na rzecz powódki (...) S.A. w W. kwotę 14 940,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 10 listopada 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania strony powodowej złożyły się kwoty: 187 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zm.), co daje łącznie 3 804 zł.

SSR Jolanta Brzęk